

PETR PUCH

Jsou **STOVKY** způsobů, kterými rodiče ztrapňují svoje děti:

Když plivnou na kapesník a otřou vám s ním bradu.

PETR PUCH

„PLIV! TAK DRŽ!“

„FUJ! NECH MĚ BÝT!“

Když vás vozí v kočárku, i když jste z něj dávno vyrostli.

„TY MOJE *klášně* MIMINEŠKO!“

„NEJSEM MIMINO!
JE MI TŘINÁCT!“

Když vás nutí zpívat písničky a předvádět tanečky, kdykoli přijde na návštěvu babička.

„TANCUJ! TANCUJ! ZATANCUJ NÁM!“

„NEJSEM CVIČENÁ OPICE!“

„TANCUJ, OPIČKO, TANCUJ!“

Když vám přímo před školou dají děsnou uslintanou pusou.

MLASK!

„NECH MĚ! JSEM
CELÝ USLINTANÝ!“

Když vás na svatbu nastrojí jako námořníka z předminulého století.

„VYPADÁŠ roztomile!“

„VYPADÁM, JAKO ŽE JSEM SE MĚL S TOU LODÍ POTOPIT!“

Když vám pořád dokola vykládají, o co oni to měli za svého dětství těžší.

„Když já byl malý, to jsme neměli žádné sladkosti, chlapče. Když jsme měli hlad, cucali jsme oblázky!“

„NECH UŽ TOHO, TATI! TVOJE MÁMA JE KRÁLOVNA!“

Když vám ostríhají ofinu nůžkami na nehty.

„TAK DRŽ!“

„MAMI! JE TO NAKŘIVO!“

„NAKŘIVO SE TO NOSÍ! VŠECHNY DĚTI TO TAK MAJÍ!“

„NE, TO SE NENOSÍ A NIKDY NOSIT NEBUDE!“

Když na oslavě vašich dvanáctých narozenin vykládají všem vašim kamarádům, co přesně jste jako mimino dělali do plenek.

„Když jsem ji vzala z postýlky, myslela jsem, že je jenom počuraná, ale podle toho, jak potouchle se tvářila, mi bylo hned jasné, že je taky pokakaná...“

„MAMI!“

Ovšem jen málokterý rodič ztrapní své děti tolik jako tenhle muž.

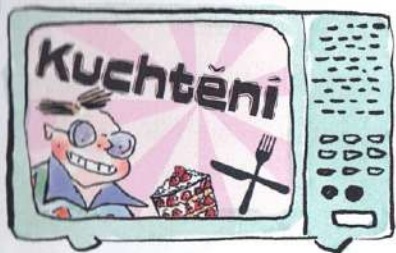
Petr a jeho manželka Petra měli dceru a pojmenovali ji Pivoňka. Pivoňka Puchová.

Ale to nebyla ta nejtrapnější věc. Nejtrapnější byly nohy Petra Pucha. Ten člověk měl nejsmradlavější nohy na světě.*

* WALLIFAKT: Dlouhá léta držela světový rekord pro nejsmradlavější nohy malá holčička – Sita Smradivková. Sita dokázala vyklidit školu během pár vteřin, stačilo přijít v žabkách. Učitelé a žáci, kteří nestačili včas prchnout, omdleli smradem na místě. A to pro Situ znamenalo, že nebudou žádné úkoly! Hurá!

Kuchtění. Byla to velmi populární soutěž, ve které amatérští kuchaři soutěžili o korunu *Krále kuchařů*. Vítěze čekala okamžitá sláva a bohatství, protože na pořad se dívaly miliony lidí.

Kuchtění se natáčelo v obrovském růžovém stanu. Soutěž byla pro dospělé, ale Pivoňka byla tak nadaná, že se směla zúčastnit, i když jí bylo teprve dvanáct.

Holčička svému otci zakázala přístup na natáčení. Věděla, že jeho smradlavé nohy by jí mohly všechno zkazit. **A POŘÁDNĚ.** Bez jeho smradlavých nohou se Pivoňka dostala až do finále. A byla tak nadaná a tak mladá, že se u diváků stala horkou favoritkou na vítězku.

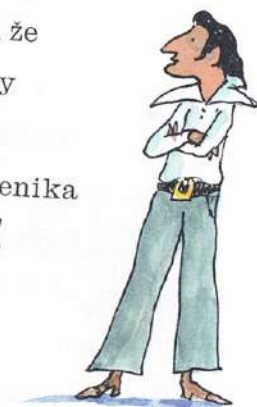
Kuchtění uváděl Leo Lanýž, mohutný, veselý chlapík, na kterém bylo vidět, že rád jí. Lanýž byl proslulý hnědou, na první pohled zjevnou parukou, barevnými brýlemi a květovanými košilemi. Sloužily mu jako náhražka osobnosti, kterou neměl.

Kuchtění mělo dva rozhodčí. První byl Bobby Bollywood, majitel slavné indické restaurace

jménem Tádž Mahal 2. Bobby si myslel, že je mnohem větší hvězda, než doopravdy byl. Druhou rozhodčí byla starší dáma a proslulá kuchařka lady Berenika

Blumová. Ta byla tak *nóbl*, že i *královna* vedle ní vypadala obyčejně. Oba rozhodčí každý

týden ochutnali jídla a ohodnotili je. A na konci série měl být po zralé úvaze korunován *Král kuchařů*.

Ve finále měli zbylí účastníci připravit *italské* jídlo. Kromě Pivoňky se do posledního dílu probojovali ještě další dva amatérští kuchaři.

Karlos Kolos udělal na diváky velký dojem. Byl to tetovaný **obr**, který nosil odřenou koženou motorkářskou bundu s obrázkem lebky a hnátů na zádech. Kolos ohromil rozhodčí svými *smetanovými věnečky*.

Třetí finalistkou byla žena s kyselým výrazem, která nejenže se nikdy neusmála, ale dokonce ani nemluvila. Jmenovala se Oliva Octová. Nosila šedivé roláky a dlouhé sukně a vypadalo to, že vlasy si stříhá sama za pomoci nůžek a mísy na pudink. Oliva si soudce získala **vařenými vajíčky**.

Přišlo ráno před velkým finále. Pivoňka pobíhala po supermarketu a s rodiči nakupovala všechny přísady, které potřebovala do svých smetanových špaget s hříbků. Ovšem když požádala otce, aby jí z horní poličky podal cihličku *italského syra parmezánu*, vyvedly ho z míry vlastní smradlavé nohy. Když povyskočil, aby na poličku dosáhl, vypustil trochu „podsmradu“.

„Podsmrad“ je ten nejhorší ze všech smradů, protože pochází ze spodní části chodidla. Smrad se tátovi doplazil od nohou až k nosu, a dokonce i jeho překvapila ta **PUCHMAGORIE***.

* Další slovo, které najdete ve svém *Walliamslovníku*, obsahujícím víc než bilion vymyšlených slov.

O jeho manželku a dítě se pokoušela nevolnost a Petra smrad na chvíli **oslepil**. Z očí mu vytryskly slzy a on **omylem** vzal kostku škvařeného sádla. Nikdo si toho **nevšiml**, vyšlo to najevo až mnohem později.

Když nakoupili, vyrazila celá Puchova rodina do stanu vztyčeného v krásné anglické venkovské krajině.

Finále **Kuchtěni** se vysílalo živě a bylo přenášeno do celého světa.

„JE ČAS ZAČÍT VAŘIT!“

oznámil Leo Lanýž
a tři finalisté se dali do práce.

Karlos Kolos se chystal na panettone a Oliva hodlala vařit další vajíčko.

„V čem je to jídlo *italské*, slečno Octová?“ zeptal se Leo.

„Ta slepice, která ho snesla, byla *italská*,“ prohlásila Oliva.

A dali se do toho! Měli pouhou půlhodinu na to, aby uvařili něco skvělého a *ohromili* rozhodčí.

Pivoňce Puchové se dařilo. Opekla hříbky, přidala je do smetanové omáčky a tu pak promíchala se špagetami, které se jí povedlo uvařit perfektně. Nebyly moc tvrdé ani moc měkké. Byly přesně akorát.

Poslední tečkou měl být parmezán, který chtěla nastrouhat navrch. Teprve pak bude jídlo *dokonalé!*

Uchopila struhadlo na sýr a pousmála se pro sebe. Už byla

skoro hotová. Ovšem když Pivoňka sáhla do své tašky pro parmezán, s *hrůzou* tam objevila

KOSTKU SÁDLA.

„TATI!“ rozkřikla se. Pyšní rodiče pochopitelně nakukovali dírou dovnitř, a teď se přihnali do stanu.

„Co se děje, miláčku?“ zeptala se maminka.

„KOUKNĚTE!“ vyjekla holčička a ukázala jim sádlo.

„Ty jsi vzal *něco jiného*, Petře!“ zlobila se maminka.

„Já za to nemůžu! Měl jsem něco v oku,“ bránil se táta.

„Měl jsi v oku vlastní **smrad**, tati!“

„POSLEDNÍ MINUTA, KUČAŘI!“

oznamil Leo Lanýž.

„NE!“ vyjekla Pivoňka. „Moje jídlo je v háji! Teď už nevyhraju!“

Petr Puch dostal **nápad**.

AHA!

„Já už vím!“ prohlásil radostně. „Vím, kde seženeme **BÁJEČNÝ** sýr!“

„Už není čas!“ sykla Pivoňka.

„JEŠTĚ TŘICET VTEŘIN!“

upozornil Lanýž.

„VIDÍŠ!“ řekla holčička.

„Neboj! Táta zachrání situaci!“ zvolal Petr. Popadl mísu a struhadlo na sýr a vyběhl ze stanu.

**Z toho, co udělal pak, budete mít
ZLÉ SNY.**

**Ne obyčejné ZLÉ SNY,
ale SYROVÉ ZLÉ SNY.
A SYROVÉ ZLÉ SNY
jsou nejhorší.**

Petr Puch skopl sandály a začal do mísy ostrouhávat ztvrdlou kůži z chodidel.

STROUH! STROUH! STROUH!

Smrad to byl **fantasmagorický**.*

* Tohle slovo je ve *Walliamslovníku* také. Tak si ho prosím kupte ještě dnes. Je mnohem lepší než skutečný slovník, kde nejsou žádná vymyšlená slova.

„JEŠTĚ DESET VTEŘIN!“ ozval se ze stanu Leo Lanýž.

Začalo závěrečné odpočítávání a Petr se řítil zpátky ke své dceři.

„DESET, DEVĚT, OSM, SEDM, ŠEST, PĚT, ČTYŘI, TŘI, DVA...“

Spěchal tak, že zakopl o hrnec a upadl. Ostrouhaná kůže vyletěla do vzduchu, a než si k ní Pivoňka mohla čichnout, posypala celé její jídlo.

„JEDNA!“ dopočítal Leo Lanýž. „KONČÍME, KUČAŘI! A teď přichází okamžik pravdy. Rozhodčí, je ČAS NA OCHUTNÁVKU!“

Oba rozhodčí, Boby Bollywood i lady Berenika Blumová, se dali do díla. Nejdřív se pustili do panettone, italského moučnicku, který jim předložil Karlos Kolos.

„Toto se nám velice zamlouvá!“ prohlásila lady a vzala si plátek.

„Působivé!“ pochválil výtvar

Boby a nacpal si

do pusy celý

zbytek.

„Jako já!“

Lady protočila

oči. Zjevně ji štvalo,

jak neomalene se tenhle

neomalenec cpe před kameru.

Pivoňka očichala sýr na svých špagetách.

Hrozně

PÁCHL.

„Kde jsi vzal ten sýr,

tati?“ sykla.

„Neboj. Je úplně

čerstvý!“

odpověděl táta.

Oba rozhodčí a moderátor se mezitím přesunuli k Olivě Octové, která se jako obvykle ani neusmála.

První ochutnala dáma. „Hmm. Musíme vám poblahopřát. To vejce má učebnicově vaječný tvar i chuť. Jedním slovem **vejčité**.“

„Rozhodně je to **vejce**!“ podotkl Leo.

„**Dokonalé!**“ dodal Boby. „Přesně jako já!“

A hodil si do pusy zbytek vejce i se skořápkou.

Dáma k tomu polohlasem poznamenala: „To je ale směšná figurka!“

„**TATI!**“ sykla Pivoňka. „Je ten sýr to, co myslím, že to je?“

„Petře! To ne!“ přidala se maminka.

„**Pšt!**“ uklidňoval je tatínek. „Nic nepoznají!“

Mezitím trojice dorazila k Pivoňčinu stolu.

„**No ne!**“ začal Leo. „Vůně toho sýra je... **velmi výrazná!**“

„To je parmezán,“ zalhal Petr.

„Zvláštní typ *italského sýra*.“

Moderátor se zatvářil nesmírně dotčeně. „Myslím, že v sýrech se vyznám!“

utrhl se na něj a poplácal si břicho.

Leo, Boby Bollywood i lady si nadšeně naložili špagety.

„Umírám hlady!“ prohlásil Leo.

„I já jsem velmi lačná,“ přidala se lady.

„Mám hlad, že bych pad!“ zahulákal Boby, který měl ještě na puse kousky panettone i vejce.

„HLADOPAD!“

Všichni se vrhli na špagety Pivoňky Puchové. Ta to chudák V HRŮZE sledovala, protože si byla jistá, že tím končí všechny její sny. Ale jen co Leo, Boby a lady začali jíst, bylo jasné, že jim ohromně chutná.

„POŠUŠŇÁNÍČKO!“
nechal se slyšet Leo.

„Tři dé,“ prohlásila lady. *„Delikátní, dramatické a dokonalé!“*

„**ŇAMKY!**“ zněl Bobyho verdikt. Moc jídla v míse už nezbylo, takže ji prostě popadl a zbytek si vyklopil do pusy.

„Známe vítěze?“ pobízel dvojici rozhodčích moderátor. Ve stanu se rozhostilo **ticho**. A to **ticho** bylo slyšet po celém světě.

Oba rozhodčí si chvíli šeptali.

„Ano! **Známe!**“ prohlásila pak lady.

Všichni tři soutěžící – Karlos Kolos, Oliva Octová a samozřejmě Pivoňka Puchová nervózně přihlíželi. Kdo bude korunován *Králem kuchařů?* Pivoňčini rodiče spínali ruce v modlitbě. Bylo by snad možné, že Petrova **kůže Znohou** změnila jídlo jejich dcery v **CHUŤOVOU SENZACI?**

Kdo... kdo... **KDO** bude vítězem?

Celý svět přihlížel.

A čekal.

Tohle byla ta *nejnapínavější* televizní podívaná od chvíle, kdy člověk vstoupil na Měsíc. A stejně důležitá. Jestli ne důležitější.

Vlastně určitě důležitější.

Oba rozhodčí to pošeptali Leovi Lanýžovi do ucha a moderátor si odkašlal.

„Vítězem letošního **Kuchtění**,“ začal, „a *Králem* kuchařů se stává...“

Pak se odmlčel na tak dlouho, že by člověk v té pauze přečetl celého *Pána prstenů*.

„PIVOŇKA PUCHOVÁ!“

„JO!“

zařval
Petr Puch.

„HURÁ!“

vykřikla
jeho žena.

„JÁ TOMU NEMŮŽU UVĚŘIT!“ vyjekla Pivoňka.

„Tak tomu věř,“ pokračoval Leo Lanýž, „protože ty, mladá dámo, jsi porazila všechny dospělé!“

Karlos Kolos jen zavrčel: „GRRR!“

Oliva Octová propálila holčičku takovým pohledem, že by se na něm usmažilo vejce.

Oba rozhodčí přinesli trofej, zlatou pánev, a předali ji

Pivoňce.

„Blahopřejeme!“

„Výborné!“ rozplývali se.

„Stejně to rozhodla moje tajná přísada!“ neudržel se Petr.

„PŠT!“ okřikla ho Pivoňka.

„Tajná přísada?“ zaslechl to Leo Lanýž. „Jakápak?“

„Neříkej to, tati!“ prosila holčička.

Teď to ale už chtěli vědět všichni – i rozhodčí, i ostatní finalisté.

„JAKÁ TAJNÁ
PŘÍSADA?“

„TAK CO TO JE, ČLOVĚČE!“

„MUSÍME TO VĚDĚT!“

„JE TO VAŘENÉ VEJCE?“

Celý stan se otrásl.

TŘESY! **TŘASY!**
TŘÍSY!

A zřítil se k zemi.

ŽVUCH!

Kamery pořád běžely a miliony diváků po celém světě si mohly užít celou tu **katastrofu** z pohodlí vlastního obýváku.

„TÁ-TO!“ zaječela Pivoňka.
„VŠECHNO JSI MI ZKAZIL!“

„V čem byl problém?“ zeptal se Petr.

„Chtělo to **víc sýra!**“

